

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης

“ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.”

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠ᾽ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ

“Ακρως αἰσιοδόξους ἀλλὰ καὶ σπανίας εὐθυκρίας σκέψεις ἐπὶ τῆς διεθνoῦς θέσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀνδρὸς πολυῖδμονος καὶ ἀρτιωτάτην, ὡς φαίνεται, ἔχοντος ἀντίληψιν τῆς ἐν γένει διεθνoῦς καταστάσεως, ἀπευθυνθείσας δ’ ὑπὸ τύπον ἐπιστολῆς εἰς διακεκριμένον τῆς Θέμιδος λειτουργὸν, ὅστις μετὰ περισσῆς εὐμενείας ἐπέτρεψεν εἰς τὸ «Βῆμα» τὴν δημοσίευσίν των, ἄσμενοι δημοσιεύομεν, καθ’ ὅσον ἢ οὐχὶ ἀστήρικτος αἰσιοδοξία τοῦ ἀκραιφνοῦς φιλοπάτριδος ἐπιστέλλοντος, πολλοὺς δ’ ἀπαλλάξῃ τῆς ἀγωνίας, μεθ’ ἧς ἀντιμετωπίζουσι τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα ἐν μέσῳ φοβερᾶς τιτανομαχίας καθ’ ἣν οἱ κυρίως περὶ ἐπικρατήσεως ἀνταγωνιζόμενοι Σλαῦοι καὶ Γερμανοὶ διέγραψαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀπὸ τὴν πολιτικὴν αὐθυπαρξίαν.

Ἡ Ρωσία ἐπιποθαλμία καὶ ἐπιφοθαλμῖα διὰ τῆς καταλήψεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως νὰ κυριαρχήσῃ τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, δι’ ἧς, ἐπεκτεινομένη πρὸς τὴν κυρίως Ἀσίαν, θὰ δεσπόσῃ τῆς Μεσογείου, ἰδίᾳ τοῦ Αἰγαίου, καὶ οὕτω δυναθῇ νὰ συμπληρώσῃ τὸ κοσμοκρατορικὸν τοῦ Σλαυισμοῦ ἰδεώδες. Τὸ Ἑλληνικὸν γένος, ζωτικώτατον ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ καὶ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ, ἐθεώρει καὶ θεωρεῖ ὡς τὸ πρῶτον πρόσκομμα, πρωτίστως ἐξαφανιστέον. Ἡ πρώτη ἀπόπειρα ἐγένετο κατὰ τὸ 1878, χάρις ὅμως τῇ Ἀγγλικῇ στόλῃ καὶ τῇ Δισραὲλ ἑματαίωθη, ἀν μὴ ἑματαίουτο ὅμως ἔκτοτε καὶ ἡ Θράκη καὶ ἡ Μακεδονία θὰ ἦσαν Σλαυικαί, μετ’ οὗ πολὺ θὰ ἐκυριάρχει τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τὸ Ἑλληνικὸν κρατίδιον ἀκωλύτως θὰ ἐξηφανίζετο.

Τὸ 1903 διὰ μεμελετημένου πραξικοπήματος ἡ Βουλγαρία, ὡς πρόσκοπος τῆς Ρωσίας, θὰ ἐπετίθετο κατὰ τῆς Τουρκίας ἵνα πραγματώσῃ τὸ κατὰ τὸ 1878 ματαιωθὲν ἐκσλαυιστικὸν αὐτῆς διάβημα, πλὴν καὶ αὐθὺς ἡ Ἀγγλία, εἰ καὶ μεμονωμένη, ἐπεισε τὴν Ἰαπωνίαν νὰ ἐπισπεύσῃ τὸν Ρωσοῖαπωνικὸν πόλεμον καθ’ ὃν, ἡττηθεῖσα ἡ Ρωσία, κατέστη ἀνίκανος νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν μελετηθεῖσαν ἀπόδοσιν. Ἐκτοτε μετέβαλε τακτικῆν. Ἐπιδιώκουσα τὸν διὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ Σερβίας -- προσκόπων αὐτῆς -- ἐκσλαυισμὸν τῆς Βαλκανικῆς ἢ μάλλον τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου συνέπηξε τὴν Σερβοβουλγαρικὴν συμμαχίαν, εἰς ἣν ἐπέισθη-

μεν, σχεδὸν ἀνευ ὄρων, νὰ προσχωρήσωμεν, πλὴν εὐτυχῶς ἡ χειμαρρῶδης προέλασις πέραν τοῦ Σαραντοπόρου καὶ μέχρι Θεσσαλονίκης τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων ὑπὸ τὴν ἐκθαμβωτικὴν στρατηγικὴν καὶ ἡρωικὴν ἡγεσίαν τοῦ ἐξόχου στρατηλάτου καὶ νῦν Βασιλέως μας Κωνσταντίνου καὶ ὁ, τῇ ἀνευδότη αὐτοῦ ἀξιώσει, κατὰ τῆς Βουλγαρίας γενόμενος νικηφόρος πόλεμος ἐξήμενισε τὸν ὑπὸ τὴν Βαλκανικὴν συμμαχίαν ὑποκρυπτόμενον ὄλεθρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ.

Ἡ Γερμανία, ἔχουσα ὡς παράρτημα τὴν Αὐστρουγγαρίαν, ἐσκοπεῖ, ἐκ προδήλου ἀπὸ Βορρᾶ κινδύνου, νὰ περιστείλῃ τὴν πανσλαυιστικὴν μεγαλομανίαν πάσῃ θυσίᾳ, ἐξωθοῦσα τὴν Αὐστρουγγαρίαν πρὸς βαθμιαίαν κατάντησιν τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου, ἥτοι τῆς Σερβίας, μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης, τῆς Ἀλβανίας, Μακεδονίας καὶ Θράκης, καθισταμένην οὕτως ἰδίως Σλαυικὸν κράτος πρὸς τὸ Αἰγαῖον καὶ τὴν Μεσόγειον, ἀντιμέτωπον τὴν Ρωσίαν ἀφ’ ἧς θ’ ἀπέσπα, εἰ δυνατὸν, τὴν Ρωσικὴν Πολωνίαν, ἀπηλλαγμένην τοῦ Γερμανικοῦ αὐτῆς πληθυσμοῦ, ὃν θὰ προσελάμβανεν ἡ Γερμανία ἥτις θὰ προσεκτάτο τὴν μικρὰν Ἀσίαν, δι’ ἧς θὰ ἐπεξετείνετο βαθμιαίως πρὸς τὴν κυρίως Ἀσίαν δι’ ἀπορροφήσεως ὑπὸ μὲν τῆς Αὐστρίας τῆς Βουλγαρίας καὶ Ρουμανίας ὑπὸ δὲ τῆς Γερμανίας τῆς Τουρκίας, ἀφοῦ ἢ τε Βουλγαρία καὶ ἡ Τουρκία ἐφ’ ἱκανὸν, ὡς καὶ νῦν, ἐξετέλουν χρέη Γερμανοθεράποντος. Πλὴν ἡ ἐκτεθεισά Γερμανικὴ ἐπέκτασις ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ ἀπῆλθε νὰ παταχθῇ ὁ ἀπὸ Βορρᾶ κινδύνος, ἡ ἐκ Γαλλίας ζωτικότης καὶ πρὸ παντὸς ἡ μέγα πρόσκομμα ἀποτελοῦσα Ἀγγλικὴ θαλασσοκρατία. Πρὸς τοῦτο ἐνεδεικνύετο, πρὸς τῇ πανδήμῳ τελειοτάτῃ στρατιωτικῇ ὀργανώσει, τῇ διὰ πάσης θυσίας ἐφαμιλλῷ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ναυτικῇ ἐνισχύσει, ὁ προσεταιρισμὸς τῆς ἐκ τῆς πρὸς τὴν Γαλλίαν διαστάσεως πεισθείσης Ἰταλίας, ἧς ἡ πρὸς τὴν Αὐστρίαν εὐλογος ἐχθρότης ἐν λόγοις ἐκαλύφθη διὰ φαινομενικῶν ἀμοιβαίων υποχωρήσεων καὶ ἧς ἡ στρατιωτικὴ καὶ ναυτικὴ δύναμις ἐλογίζετο ἐξασφαλίζουσα τὴν ὑπεροχὴν πρὸς διεκπεραίωσιν τῶν προμνησθεισῶν Γερμανικῶν βλέψεων. Ἡ Ἰταλία, ἡ ἀπὸ τοῦ 1878 ἀτενίζουσα, χάριν τῆς σκοπούμενης κυριαρχίας τῆς Ἀδριατικῆς, εἰς τὴν προσάρτησιν καὶ τῆς Ἡπείρου, ἑματαίωσεν ὡς πρὸς ταύτην τὴν ἐμπλήρωσιν τῆς Βερολινείου συνθήκης καὶ ἐσχάτως μετὰ τῆς Αὐστρίας, διὰ τῆς ἀπατηλῆς συστάσεως τοῦ θηρησιγενοῦς Ἀλβανικοῦ κράτους, ἐδημιούργησε τὰς περιπετείας τοῦ Ἡπειρωτικοῦ ζητήματος.

Ἡ Ρωσία, ἐπιζητοῦσα σύμμαχον κατὰ τῆς Γερμανικῆς ἀντιδράσεως, εἶρε πρόθυμον τὴν βουλιμῶσαν ἀντίποινα τῆς ἡττης τοῦ

1870 Γαλλίαν, ἡ Ἀγγλία, μετὰ πολλὰς διακυμάνσεις, πρὸ τοῦ ὁσημέραι ὀγκουμένου ἐκ Γερμανίας κινδύνου κατὰ τῆς ναυτικῆς αὐτῆς ὑπεροχῆς προσεχώρησε φιλικῶς πρὸς τὸν Γαλλορωσικὸν σύνδεσμον. Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἐκινδύνευεν, ἀν μὲν ἐπεκράτει ἡ Ρωσία, νὰ ἐκημενισθῇ, ἀν δὲ ἐπεκράτει ἡ Γερμανο-Αὐστρία ν’ ἀπολέσῃ τὴν διοικητικὴν αὐτῆς αὐτοτέλειαν ὅχι ὅμως καὶ τὴν φυλετικὴν αὐτῆς ὄντοτητα. Κατὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τὸ Αὐστριακὸν διάβημα, νὰ εἰσχωρήσῃ δι’ ἀποβάσεως ἀγνημάτων, νὰ καταλάβῃ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Μακεδονίας, ἑματαίωσεν ἡ φύχραιμος διπλωματικωτάτη φιλοπατρία τοῦ πρίγκηπος Νικολάου, καθυποτάξασα τὴν ἐπὶ τῇ συγεραῖ δολοφονίᾳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Βασιλέως σπαραξικάρδιον ὀδύνην.

Ἡ Γαλλία καὶ ἀπὸ ἐλευθερίων αἰσθημάτων καὶ ὡς ἀκμάζουσα καὶ ἐν τῇ Μεσογείῳ κατὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὸν πολιτισμὸν δὲν ἀπέστεργεν, οὔτε ἀποστέργει, τὴν τε ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν καὶ εὐάρμοστον ἐμπορικὴν συνεργασίαν τῶν Ἑλλήνων. Ἡ Ἀγγλία ἐφοβεῖτο καὶ φοβεῖται τὸν Σλαυικὸν κατακλυσμὸν καὶ τὴν Γερμανικὴν ἐπιβολὴν καὶ ἐπὶ τῶν Μεσογειακῶν ἀκτῶν, δι’ ὃ προέκρινε καὶ προκρίνει νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν Ἑθνικὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἥτις ἐν τῇ Μεσογείῳ θὰ ἀκμάσῃ ἐμπορικῶς καὶ οὐχὶ εἰς βαθμὸν ἐπίφοβον, διότι τὸ Ἀγγλικὸν ἐμπόριον ὄρα εἰς τὰς ἀχανεῖς τῆς Ἀγγλίας ἀποικιακὰς ἐκτάσεις, ἔσται ὅμως οὐκ εὐκαναφρόνητος μάχιμος δορυφόρος καὶ ἐν τῷ μέλλοντι κατὰ τῶν εἰρημένων κινδύνων.

Ἡ Γερμανία, ἀφοῦ συνετέλεσε τὴν ἐφικτὴν στρατιωτικὴν τελειοτάτην ὀργανώσιν καὶ τὸν ναυτικὸν ἐξοπλισμὸν, ἐπεκτείνασα τὴν πρὸς τοῦτο δαπάνην εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, ἀδυνατοῦσα οἰκονομικῶς ἐφεξῆς νὰ παρακολουθήσῃ τοὺς ναυτικούς τῆς Ἀγγλίας ἐξοπλισμοὺς καὶ φοβουμένη τὴν διὰ τοῦ Γαλλικοῦ χρήματος ἐν προσεχεῖ μέλλοντι συμπλήρωσιν, ἐπικίνδυνον, δι’ αὐτὴν τῆς στρατιωτικῆς ὀργανώσεως τῆς Ρωσίας καὶ τοῦ πρὸς τὰ Αὐστρουγγερμανικὰ σύνορα σιδηροδρομικοῦ δικτύου, δι’ οὗ ἡ Ρωσία τάχιστα θὰ ἐπεστρατεύετο καὶ διὰ κολοσσιαίας πανστρατίας ἀκατασχέτου θὰ παρίστατο ἐπὶ τῶν Αὐστρουγγερμανικῶν συνόρων, ὅτε, οὐ μόνον εὐχερῶς θὰ συνέτριβε τὸν Αὐστρουγγερμανισμὸν, ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τῶν παροδικῶν αὐτῆς συμμάχων ἀνευ δυνατῆς σοβαρᾶς ἀντιστάσεως θὰ ἐπραγματοποιεῖ τὴν πανσλαυιστικὴν ἐπικράτησιν—ἥτις καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ θ’ ἀπέτελει τὸν ἀνεπανόρθωτον ὄλεθρον—ἐπέσπευσε τὸν νῦν διεξαγόμενον Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, καθ’ ὃν μέχρι τοῦδε ἐπεδείξατο ἀξιοθαύμαστον μαχητικὴν τελειότητα καὶ ρώμην, εἰ καὶ ἡ φαινομενικῶς σύμμαχος Ἰταλία ἀπέστη τῆς συμμαχίας ὅπως μὴ συντελέσῃ εἰς τὴν Γερ-

